

benhavns 5te Valgkreds (Ville) foreslog; man kan derimod tilstede en Appel fra en enkelt Dommer i alle de Sager, hvor Appel nu staaer aaben fra Underretten til Overretten, og man kan da lade Appel-Instantsen dannes af 3 Medlemmer af selve Criminalretten, eller af den Ret, som i alle andre Tilfælde er anden Instants.

Den Grændse, som er sat ved andre Retter, nemlig en Bøde af 10 Rdl., maa jeg ansee for rigtigt at fastholde ogsaa i disse Tilfælde; jeg har ikke Skræk for Afgjørelse af en enkelt Dommer; naar der staaer Bevilling aaben til at faae Sagen appelleret, troer jeg ikke, at der er stor Fare for Misbrug; men saavidt jeg har erfaret, sætter Befolkningen stor Priis paa at kunne indaakte en affagt Dom. Man vil ikke saa let blive fortkrolig med, at en enkelt Dommer kan, uden Appel, idømme Vand- og Brødsstraf f. Ex. i Bektari- og Løsgængerisager, og naar i slige Sager Dommen kun lyder paa 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød, er der, saaledes som Lovforslaget er formuleret, ikke lov hjemlet Appel.

Hvad angaaer § 4, kan jeg ikke dele den Anstuelse, der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), at man her har paataent at indføre Mundtlighed og Afgjørelse efter et frit Skjøn, altsaa uden at følge de lovbundne Beviisregler; thi der staaer udtrykkeligt, at Behandlingen af de Sager, hvorom der her er Spørgsmaal, foregaaer offentlig, men isøvrigt i det Hele efter de for offentlige Politisagers Behandling i Almindelighed foreskrevne Regler. Der findes ikke eet Ord om Mundtlighed; hvad der hidtil har bestaaet, vil ogsaa fremdeles bestaae; jeg antager, at den hptiterede Justitsminister vil udtale sig derom; jeg kan ikke tvivle om, at det forholder sig, som jeg her har sagt. Saameget jeg end ønsker, at man her kunde gennemføre Mundtlighedsprincipet, og at Dommerne dømme uden at være bundne ved Lovens Beviisregler, troer jeg dog ikke, at det her kan lade sig gennemføre; isaaald maatte vi aldeles omarbejde Loven; vi maatte sætte en heel Række Bestemmelser ind, som nærmere ordnede disse Forhold, og det er ind-

lysende, at alt dette maa gjøre det vanskeligt, at Loven kommer ind.

Efter det Meget, der allerede er udtalt angaaende Forholdet imellem Politidirecteuren og Criminalretten, skal jeg ikke gaae videre ind derpaa; derimod er der en anden Side af Sagen, som jeg skal bøde lidt ved, nemlig hvad der findes i Vedtægten. Jeg vil ikke tale om, at man har saa forunderlige Ibeer om, hvad der skal findes i en Vedtægt, at man i Vedtægtens §§ 1—4 har optaget Bestemmelser om hele Overbestyrelsen, om Forholdet mellem Politidirecteuren og Criminal- og Politiretten, der jo absolut maa være en Lovgivnings-sag. Da det imidlertid er indkommet i selve Loven, vil jeg antage, at Meningen ved at sætte det ind i Vedtægten, har været, at det kun skulde staae til Underretning, men det vil let kunne forvirre Begreberne om, hvad der forståes ved en Vedtægt og hvad der hører til en Lov. Men jeg gaaer et Skridt videre; jeg troer, at det er rigtigt, at man i en Lov som denne optager Bestemmelser om Kredsenes Deling, om Maaden, hvorpaa Politiet skal ansættes, om de Betingelser, hvorunder det kan affebjedes, om det Antal, som maa fordres for Politistyrken, kort sagt flere af Regulativets eller Vedtægtens Bestemmelser. Naar Staten giver et Bidrag til Politiets Organisation, og naar det maa erkjendes — og deri maa jeg erklære mig aldeles uenig med den ærede sidste Tale — at Politiet, ved Siden af at være en communal Myndighed, tilige er et absolut nødvendigt Vaaden i Statens Haand, for at opretholde Orden, for at optræde som Vidner ved begaaede Forbrydelser; for at forhindre Lovovertrædelser o. desl., er det aldeles umuligt at overlade denne overordentlig vigtige Myndighed i reent communale Hænder. Skulde Kommunen kunne gaae hen og bestemme, om der skal være en stor eller lille Politistyrke? skulde den kunne bestemme om, hvad der skulde være tilstrækkeligt til at værne om den personlige Frihed og Sikkerhed eller ikke? Det er Noget, som absolut maa optages i Loven, hvor stor Styrken skal være, saa at Communalbestyrelsen ikke med Justitsministerens Samtykke kunde være